

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 1T/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010181
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8117010181.7

Uznesenie

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu PhD., LL.M., MBA a prísediacich Bc. Jany Cihej a Róberta Čižíka, na hlavnom pojednávaní dňa 22. júna 2017 v Prešove, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec proti obžalovanému W. Z., nar. X.X.XXXX C. S., ČR, trvale bytom H. Č.. XX, Q. R. N., ČR, bez prihlásenia W. Č.. XX, V.. N., t.č. v ÚVV Prešov pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov č. 2Pv 578/16/7707-52 ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od dňa 18.9.2016 do 23.9.2016 v nočných hodinách v obci W. Č.. XX, okr. Prešov v murovanej chatrči po tom ako mu povedala, že ho nechce a nech ju nechá na pokoji, sa opakovane vyhrážal násilím a usmrtením svojej bývalej družke K. Š. slovami, že „ak s ním nepôjde, mu nedá, tak ju zabije, rozreže, nechá tam“, v tom čase čaká dieťa s iným mužom, čoho sa zľakla a podvolila sa mu, pričom dňa 19.9.2016 pri opakovaných vyhrážkach zabitím, keď s ním opäť odmietala súložiť, jej dal aj facku, mala z neho strach, preto to strpela, pričom jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie, to sa odohrávalo každý deň až do dňa 24.9.2016, kedy menovaná znova po týždni opäť požila tabletky, lebo nechcela s ním ďalej žiť, chcela ísť do nemocnice a udať ho, stále chodil za ňou, nechcel, aby odišla z domu. Dňa 27.9.2016 v čase asi o 08.00 hod. v obci W. Č.. XX, okr. Prešov opäť prišiel za svojou bývalou družkou K. Š. do domu jej matky X. Z., ktorá býva v tom istom dome s iným vstupom, tam menovaná prespávala s deťmi zo strachu pred ním, pristúpil k menovanej a nútil ju, aby s ním žila, lebo jej inak zoberie deti do Čiech, čo opakovane odmietala, pritom v rukách držala ich spoločnú maloletú dcérku a obvinený W. Z. dlaňami oboch rúk chytil K. Š. za jej obe líca a začal ju násilím bozkávať na jej ústa, s čím ona nesúhlasila a odťahovala sa, cítila z neho toluén bolo jej na zvracanie, žiadala ho, aby ju nechal na pokoji, lebo zavolá políciu, na čo W. Z. nereagoval a povedal jej, že sa pôjde zabiť, nato skutok ohlásila telefonicky na linku 158, vytrhol jej telefón z ruky aby netelefonovala, po krátkej chvíli ako spätne zatelefonovali z polície, obvinený odišiel preč z jej domu, postupuje Okresnému úradu Prešov, Odboru všeobecnej vnútornej správy, aby ju prejednal ako priestupok.

odôvodnenie:

Dňa 1.2.2017 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov na Okresný súd Prešov obžalobu na obvineného W. Z. pre skutok kvalifikovaný ako pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, na skutkovom základe v predmetnej obžalobe uvedenom.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. Z., výsluchom svedkyne poškodenej K. Š., výsluchom svedkov K. Š., E. Z. O. X. Z., výsluchom znalkyne PhDr. Kataríny Petrovej, čítaním zápisnice o výsluchu svedka Q. T. z prípravného konania, čítaním znaleckého posudku znalkyne MUDr. Kornélie Fabišikovej a čítaním listinných dôkazov a to zápisnice o prehliadke tela s fotodokumentáciou, lekárskeho správ, prepisu telefonického hovoru, správ a charakteristík a odpisu z

registra trestov a na základe takto vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul obžalovaného W. Z., ktorý vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že po prepustení z výkonu trestu v ČR sa zaevidoval na ÚPSVaR, aby mal peniaze na cestu na Slovensko, kde počas toho telefonoval s poškodenou, ktorá mu povedala, že nemá chodiť, ale on trval na tom, že príde. Po príchode dňa 16.9. sa dozvedel, že táto ho podviedla, čo jej prepáčil, ona ho sama zavolať ľahnúť si k nej do postele, po čom mali styk dobrovoľne. Na druhý deň ráno prišla záchranka a jej matka mu povedala, že K. pojedla tabletky a vzali ju do nemocnice, odkiaľ večer odišla k Q. T., pričom povedala, že spala u bratranca. V stredu opäť mali pohlavný styk a všetko bolo v poriadku, spolu spali šesť nocí a až od vyšetrovateľa sa dozvedel, že je tehotná. Nikdy jej nepovedal, že ju rozreže, je pravdou, že fetuje, je alkoholik a bol v kriminále, ale nie je pravdou, čo sa mu kladie za vinu, nevyhrážal sa jej zabitím, ani že jej rozreže brucho, ani ju k pohlavnému styku nenútil, ani po ňom nemal škrabance. Facku jej dal jedenkrát a to vtedy, keď pojedla tabletky. Nenútil poškodenú, aby sním žila, ani sa jej nevyhrážal, že jej deti zoberie do Čiech. Je pravdou, že jej dal bozk keď odchádzal, ona sa nebránila, iba si utrela tvár. Je pravdou, že poškodená povedala lekárom, že prášky zobrala kvôli nemu, že s ním nechce žiť, ako aj, že mu počas toho, ako s ňou volal, povedala, že si našla iného a nechce byť s ním. Rovnako je pravdou, že poškodenej dal facku po tom, ako videl, že zo šuplíka vzala 5 tabletiiek Neurolu, preto dostal nervy, že sa chce zabiť. Toluén užíval až po prepustení zo zadržania, ale nebol v takom stave, aby si niečo nepamätal.

Svedkyňa poškodená K. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že už si to až tak nepamätá, kým bol obžalovaný v base, dala sa dokopy s T., o ktorom si myslela, že pri ňom bude mať lepší život. Obžalovaný prišiel ráno domov, ale nič nerobil, až v noci, keď ona nechcela mať styk a on chcel, tak ho mali, ale on sa jej nevyhrážal, ani mu nič nepovedala, styk mali dobrovoľne a to prvý deň večer, len bola našťvaná, tak zjedla tabletky, lebo s obžalovaným nechcela žiť, čo povedala aj lekárom. Z nemocnice išla spať k bratrancovi a na obžalovaného podala trestné oznámenie. Po návrate z nemocnice na druhý deň ráno obžalovanému povedala, že s ním žiť nechce, čo bolo dva až tri dni po jeho návrate, po návrate z nemocnice už asi pohlavný styk nemali. Po návrate obžalovaného z výkonu trestu mali styk viackrát, asi dva až trikrát ale, že ho nechce mu povedala až potom. U matky prespávala, lebo sa bála, že jej ublíži, lebo mal vypité a aj fetoval, kam keď prišiel, vravel jej, aby s ním žila, že jej odpustí, na čo mu povedala, že nechce a on povedal, že sa zabije, po čom prišiel k nej a pobožkal ju na ústa, na čo ona zavolať polícia, lebo bol sfetovaný, po čom povedal, že ide preč, preto zložila, ale polícia už mala číslo, tak zavolať naspäť a následne prišla. Obžalovaný jej jedenkrát povedal že ju zabije, ak by sa ešte raz stretla s T., inak sa jej nevyhrážal, jedenkrát jej dal facku, ale už si nepamätá z akého dôvodu a jedenkrát jej povedal, že jej vezme deti do Čiech. Trvá na tom, že obžalovanému povedala, že s ním žiť nechce a má nového priateľa až potom, o dva tri dni a nie hneď keď sa vrátil. Nie je pravdou, aby sa jej obžalovaný vyhrážal, ona mu dala sex dobrovoľne, až potom, už nevie po ktorom sexe, mu povedala, nech ju nechá na pokoji. Je pravdou, že W. jej dal facku, ale nie pri sexe, ale keď požila tabletky a nespomína si na to, aby ju mal udrieť do rebier. Je pravdou, že počas sexu sa nijako nebránila, obžalovaný ju povyzliekal a sex strpela, ako sa jej aj vyhrážal, že ju rozreže a zabije, lebo čaká dieťa s iným chlapom a to keď nepôjde na potrat, ale potom prišiel za ňou a sa jej ospravedlnil a povedal, že je ochotný to dieťa aj prijať. Rozpory vo výpovediach odôvodňuje tým, že bola na obžalovaného našťvaná. Je pravdou, že od podania trestného oznámenia dňa 24.9.2016 už pohlavný styk nemali, ako aj, že z druhu mala strach, keď bol sfetovaný a pod vplyvom alkoholu. Nespomína si, či lekárom povedala, že sa druhu bojí, vyhráža sa jej zabitím a všade za ňou chodí, ale to nie je pravda.

Svedok K. Š., otec poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že dcéra si to vymyslela, predávkovala sa liekmi, potom nič nepamätala, vystrájala, nie je pravdou čo povedala, ak by jej obžalovaný niečo spravil, tak ako otec by zakročil. Obžalovaný s poškodenou žili pekne, ale kým bol on v base v Čechách, dcéra si našla iného. Po návrate obžalovaného z basy žili spolu cca týždeň - dva, potom dcéra vystrájala, zobrala lieky a zavolať polícia, že ju obžalovaný ohrozuje a bije, ale nie je pravdou, čo povedala. Dcéra im povedala, že s obžalovaným už nechce žiť, na čo jej povedal nech ho pošle preč a ide za mladým. Dcéra zobrala lieky asi jedenkrát, ale nič si nepamätala, polícia zavolať asi ona, či to povedala lekárom, to nevie. Nevie o tom, aby sa obžalovaný mal dcére nejako vyhrážať po príchode z výkonu trestu, či mali sexuálny styk, to nevie, obžalovaný ju nebil. Nevie, či sa mal obžalovaný dcére vyhrážať, že jej vezme deti do Čiech, ani nevie o tom, či dcéra volala na linku 158. Je pravdou, že obžalovaný sa jeho dcére nevyhrážal, lebo ju miluje, ale ona, počas toho, ako bol v base, sa zamilovala do Q. T. a preto vymýšľa

tie veci s tabletkami, aby ho dostala od seba preč, ako aj je pravdou, že K. zobrala tabletky dvakrát, ako aj, že keď sa pýtal K., prečo to všetko robí, tak mu povedala, že už nechce byť s W., chce, aby tento odišiel a chce byť s Q.. W. pozná už desať rokov a nikdy sa K. nevyhrážal, nebil ju, ani ju neohrozoval.

Svedok E. Z., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný sa ničím neprevinil, išlo o jeho družku, že bola neverná, on žiarlil a došlo k výmene názorov. Ona si našla 16,5-ročného chlapca a vymyslela si, že ju syn obťažuje, ale on o ničom nevie, ani nevie, aby sa jej syn mal vyhrážať, ani on taký nie je, ani nevie o tom, aby ju mal udrieť, ani aby deti chcel zobrať do Čiech, on by nemal ani dôvod to spraviť. Vie, že mali spolu sex, keď syn prišiel z basy, čo mu vravel mladší syn, ale nevie o tom, aby to bolo násilu. Vie, že K. preskočilo, pojedla lieky a potom krivo obvinila jeho syna. Je pravdou, že keď syna pustili po tom, čo ho prvýkrát zobrali, tak prišiel k nemu a povedal mu, že sa pohádal s družkou, ale išlo iba o slovnú výmenu názorov, ako aj, že nebol svedkom žiadnych vyhrážok syna vo vzťahu k K.. Trvá na tom, že s W. riešili neveru K., kde mu povedal, že ho to mrzí a odíde do Čiech, lebo sa hanbí, že ho družka podviedla, ale chcel jej odpustiť, s čím K. nesúhlasila, ako aj trvá na tom, že keď W. zavreli, tak išiel za K. sa jej opýtať, čo jej jeho syn urobil, na čo mu povedala, že sa jej slovne vyhrážal, čo on nikdy nepočul.

Svedkyňa X. Z., matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej dcéra K. žila s obžalovaným, mali spolu štyri deti, nebola svedkom vyhrážania sa obžalovaného voči dcére, ale počula, ako dcéra vonku kričala, že s obžalovaným žiť nechce. Kým bol obžalovaný v base, dcéra si našla frajera a keď sa obžalovaný z basy vrátil a chcel s ňou žiť, ona nechcela, na tom sa pohádali a ona pobrala tabletky, lebo s ním nechcela žiť a potom prišla sanitka. Vie, že dcéra doktorovi aj policajtom povedala, že W. ju bije a nedá jej pokoj, ale toto nie je pravda. Nevie o tom, aby obžalovaný jej dcéru nútil k pohlavnému styku, alebo sa jej vyhrážal, len vie, že jej vyčítal, že si našla iného. Nevie o tom, aby sa dcére obžalovaný vyhrážal, že jej deti zoberie do Čiech, ani nemá vedomosť, aby obžalovaný dcéru povedal, že ju rozreže, zabije a nechá tak, ani o nijakej facke, či o tom, že obžalovaný mal jej dcéru násilím bozkávať nevie. Je pravdou, že jej dcéra povedala, že jej obžalovaný nechcel dať pokoj a deti k nej utekali, lebo oni dvaja sa hádali. To, čo dcéra na obžalovaného povedala nie je pravdou, povedala to pod vplyvom tabletiiek.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Q. T. z prípravného konania vyplýva, že s poškodenou chodil asi štyri mesiace v čase, keď jej druh bol v base v Čechách. Vie, že poškodená je t.č. tehotná, pričom mu povedala, že dieťa čaká s ním. Vie, že keď sa obžalovaný vrátil z basy, s K. býval asi týždeň a potom išiel bývať k svojmu otcovi, ale prečo, to nevie. S poškodenou sa nestretol odkedy sa obžalovaný vrátil z basy. K skutku nevie uviesť nič.

Znalkyňa PhDr. Katarína Petrová na hlavnom pojednávaní uviedla, že z poškodenú vyšetrla na psychologickú ambulanciu, ide o mentálne zaostalú osobu s defektmi intelektu a pamäte, nekritickú s tendenciou prispôbovať realitu svojim náladám a s tendenciou vypíňať pamäťové deficity konfabulovaním, na základe čoho vyhodnotila jej všeobecnú vierohodnosť ako výrazne zníženú a špecifickú vierohodnosť taktiež dosť zníženú, aj vzhľadom k protirečeniam, obmieňaniu popisu udalostí, pričom špecifickú vierohodnosť čiastočne podržal emocionálny doprovod pri rozhovore, ktorý nepriamo poukazoval na nejaké negatívne zážitky v spojitosti s obvineným, aj keď emócie sú hore - dole na nepatrné podnety. Impulzom pre poškodenú mohla byť aj snaha zbaviť sa bývalého partnera z dôvodu, že si našla partnera nového, nakoľko jednoduchí ľudia hľadajú jednoduché riešenia, ale udať niekoho len preto, aby sa ho zbavila, by muselo byť z dôvodu, že tento nechce dobrovoľne odísť. Znalkyňa ďalej uviedla, že nie je znakom účelovosti, ak poškodená na hlavnom pojednávaní niektoré veci z výpovede z prípravného konania poprela a niektoré potvrdila, naopak, ide o znak vierohodnosti, že rozlišuje, čo je pravdou a čo nie, ako aj, že negatívne zážitky reálne zistené u poškodenej mohli namiesto zo skutku pochádzať zo skutočnosti, že obžalovaný bol často pod vplyvom toluénu, pričom čakala dieťa s iným mužom, preto sa nečuduje, že sa bála.

Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Kornélie Fabišíkovej vyplýva, že u obvineného W. Z. pri vyšetrení, ani v čase spáchania skutkov nezistila výskyt žiadneho ochorenia, ani poruchy v zmysle psychózy, ide u neho o nevyrovnanú osobnosť s antisociálnym správaním, ak spáchal skutky pod vplyvom nejakej psychoaktívnej látky, tak bola jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a schopnosť svoje konanie ovládať zmenšená len nepodstatne, jeho pravdepodobná prognóza ďalšieho vývinu vo vzťahu k protispoločenskému konaniu je nepriaznivá. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné,

protitoxikomanické liečenie nenavrhuje uložiť, nakoľko by nespĺnilo svoj účel, konzum alkoholu nemá u obvineného charakter závislosti, preto protialkoholické liečenie nie je potrebné. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania.

Zo zápisníc o prehliadke tela s fotodokumentáciou vyplýva, že bola vykonaná prehliadka osôb K. Š. a W. Z., ktorá bola fotograficky zdokumentovaná.

Z lekárskeho správy poškodenej vyplýva jej zdravotný stav, pričom poškodená pri vyšetrení dňa 24.9.2016 na gynekologickej pohotovostnej službe uviedla, že bola znásilnená svojim druhom, s tým, že bolo zistené, že prsníky, vonkajšie pohlavné orgány a pošva sú bez poranenia, bolo zistené tehotenstvo v cca 7 týždni a dňa 24.9.2016 pri vyšetrení na psychiatrickej pohotovostnej službe uviedla, že ju ohrozuje druh W. Z., bije ju a vyhráža sa jej zabitím. Z lekárskeho správy obžalovaného vyplýva jeho zdravotný stav.

Z prepisu telefonického hovoru medzi poškodenou K. Š. a operačným dôstojníkom vyplýva jeho obsah, pričom poškodená uviedla, že potrebuje políciu do Rokycian, lebo druhovi už raz povedala, že s ním nechce žiť a už raz bol vo väzbe, alebo zadržávačke, čo na neho dala trestné oznámenie a zas ju otravuje, celú noc nedá spať, prišiel tu a nasilu ju bozkáva.

Zo správ a charakteristík vyplýva, že obžalovaný nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNŠP J. A. Reimana Prešov, nie je vedený ani v psychiatrickej ambulancii. Je prihlásený k trvalému pobytu v Q. R. N., H. Č.. XX, bol oznámený pre priestupok proti majetku (poškodenie veci), ale vec doposiaľ nie je skončená, v posledných piatich rokoch nebol oznámený, ani prejednávany za priestupok.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol trikrát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom v dvoch prípadoch mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, z toho v jednom prípade mu bol jeho výkon nariadený a jedenkrát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/12/2016 zo dňa 22.2.2016 pre trestné činy podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, do 2.4.2018.

Za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na štyri až desať rokov.

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku, súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejsť ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Na základe vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru tak, ako je uvedený vo výroku tohto uznesenia. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžaloba vychádzala najmä z výpovedí svedkyne poškodenej Š. z prípravného konania a lekárskeho správy poškodenej, z ktorých vyplýva, že poškodená pri vyšetreniach uviedla, že bola znásilnená svojim druhom, resp. že ju ohrozuje druh W. Z., bije ju a vyhráža sa jej zabitím, avšak tieto skutočnosti nielen že na hlavnom pojednávaní neboli podporené žiadnym ďalším vykonaným dôkazom, ale boli vyvrátené výsluchmi svedkov Š., Z. a Z., keď svedok Š., otec poškodenej, uviedol, že dcéra si to vymyslela, nie je pravdou, čo povedala, že ju obžalovaný ohrozuje a bije, on ju miluje, ale počas toho ako bol v base, sa poškodená zamilovala do Q. T. a preto vymýšľala a pojedla tabletky, pričom jemu povedala, že to spravila, lebo už nechce byť s W., chce, aby tento odišiel a chce byť s Q., svedok Z., otec obžalovaného, uviedol, že obžalovaný sa ničím neprevinil, poškodená si našla 16,5 ročného chlapca a vymyslela si, že ju obžalovaný obťažuje, K. preskočilo, pojedla lieky a potom krivo obvinila obžalovaného, pričom keď sa poškodenej pýtal, čo jej obžalovaný spravil, táto mu povedala, že sa jej slovne vyhrážal, čo on nepočul a svedkyňa Z., matka poškodenej, uviedla, že kým bol obžalovaný v base, dcéra si našla frajera a keď sa vrátil, tak sa pohádali, ona s ním nechcela žiť, preto pojedla tabletky, pričom nie je pravdou to, čo poškodená uviedla lekárom, teda že obžalovaný ju bije a nedá jej pokoj, s tým, že ani jeden z uvedených svedkov nemal vedomosť o tom, aby sa obžalovaný pri sexuálnom styku s poškodenou mal tejto vyhrážať, z dôvodu čoho sa mu mala podvoliť, ani o tom, aby sa jej obžalovaný mal vyhrážať, že jej deti zoberie do Čiech. Zároveň aj svedkyňa poškodená Š. na hlavnom pojednávaní poprela, aby s obžalovaným mala sex nasilu preto,

lebo tento sa jej mal vyhrázať, pohlavný styk mali dobrovoľne a až po niektorom sexe mu povedala, že ho nechce, po čom už pohlavný styk nemali, pričom tabletky pojedla, lebo s obžalovaným nechcela žiť, s tým, že v prípravnom konaní proti obžalovanému vypovedala inak, lebo bola na neho našťvaná. V kontexte uvedeného je aj výpoveď znalkyne PhDr. Petrovej a ňou podaný znalecký posudok, ktorá uviedla, že u poškodenej ide o osobu s tendenciou prispôsobovať realitu svojim náladám a s tendenciou vyplňať pamäťové deficity konfabulovaním, na základe čoho vyhodnotila jej všeobecnú vierohodnosť ako výrazne zníženú a špecifickú vierohodnosť taktiež dosť zníženú, aj vzhľadom k protirečeniam a obmieňaniu popisu udalostí, pričom aj keď emocionálny doprovod pri rozhovore nepriamo poukazoval na nejaké negatívne zážitky v spojitosti s obvineným, emócie u poškodenej sú hore - dole na nepatrné podnety a negatívne zážitky reálne zistené u poškodenej mohli namiesto zo skutku pochádzať zo skutočnosti, že obžalovaný bol často pod vplyvom toluénu, pričom čakala dieťa s iným mužom, preto sa bála, s tým, že pre poškodenú mohla byť impulzom na jej konanie aj snaha zbaviť sa bývalého partnera z dôvodu, že si našla partnera nového. Vo vzťahu k tomu, že poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď oproti výpovedi z prípravného konania súd udáva, že táto nepoprela svoju výpoveď z prípravného konania v celom rozsahu, čo pre predmetnú trestnú činnosť, najmä u rómskeho etnika nie je ničím výnimočným, ale selektovala medzi tým, čo z toho, čo uviedla v prípravnom konaní je a čo nie je pravdou, zmenu výpovede logicky zdôvodnila zaľúbením sa do nového partnera, o ktorom si myslela, že pri ňom bude mať lepší život a snahou zbaviť sa partnera predchádzajúceho, ktorý dobrovoľne nechcel odísť, vo vzťahu k čomu znalkyňa uviedla, že nie je znakom účelovosti, ak poškodená na hlavnom pojednávaní niektoré veci z výpovede z prípravného konania poprela a niektoré potvrdila, naopak, ide o znak vierohodnosti, že rozlišuje, čo pravdou je a čo nie.

Na základe uvedeného mal súd za to, že skutok nie je trestným činom, avšak s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný v priebehu skutku mal dať poškodenej facku, čo potvrdili vo svojej výpovedi tak obžalovaný, ako aj svedkyňa poškodená, súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov. Oznámením sa rozumie vyhlásenie uznesenia v prítomnosti osoby oprávnenej na podanie sťažnosti a doručenie uznesenia osobe oprávnenej na podanie sťažnosti, neprítomnej pri jeho vyhlásení.